

Husinecký zpravodaj

číslo 261, prosinec 2024, ročník XXV

Milí spoluobčané,

adventní čas je před námi, a s ním i chvíle klidu, radosti a vzájemného setkávání. Z celého srdce vám přeji, aby letošní Vánoce byly naplněné teplem domova, úsměvy vašich blízkých a nezapomenutelnými momenty, na které budete rádi vzpomínat. Vánoce jsou o tom, co nás spojuje – a právě v této jednotě tkví největší síla naší obce.

Ráda bych vás zároveň pozvala na krásné akce, které pro vás připravujeme. Těšit se můžete na společné zpívání koled u stromečku na náměstí, oblíbené Vánoční trhy ve dvoře našeho úřadu, a především na tradiční

Živý betlém, který se již neodmyslitelně stal součástí našich Vánoc. Uskuteční se 23. prosince v zahradě rodného domku Mistra Jana Husa – právě v předvečer svátků, kdy si nejvíce uvědomujeme sílu tradic, setkání a krásu společných zážitků.

Při ohlédnutí za uplynulým rokem mám velkou radost, že se nám podařilo splnit téměř všechny plány, které jsme si předsevzali. Přes všechny nepředvídatelné výzvy, včetně hrozby povodní, které nám naštěstí jen připomněly svoji sílu, ale nezpůsobily škody, můžeme být vděční, že nás žádné těžké zkoušky nezasáhly.

Do nového roku vstupujeme s nadějí a velkým očekáváním. Rok 2025 bude pro Husinec významný, protože si připomeneme 610 let od úmrtí našeho nejslavnějšího rodáka, Mistra Jana Husa. Věřím, že tato významná připomínka naší historie nás všechny obohatí a spojí.

Přeji vám klidné a požehnané Vánoce, spoustu důvodů k radosti a úspěšný vstup do nového roku. Těším se na vše krásné, co nás čeká, věřím, že nás čekají chvíle plné radosti a pohody.

S úctou a přáním všeho dobrého

Lída Pánková

Kouzlo Vánoc očima paní Vlasty: Vzpomínky na tradice a rodinnou pospolitost

Vánoce, svátky lásky, rodinné sounáležitosti a tradice, byly vždy časem, kdy se rodiny scházely a vytvářely vzpomínky, které přetrvávají po generace. V minulosti byly Vánoce nejen oslavou narození Ježíše Krista, ale také obdobím, kdy se lidé spojovali s přírodou, tradicemi a svými blízkými. Paní Vlasta Bednářová, která se narodila do rodiny mlynáře ve Vlachově Březí, a která již bohužel není mezi námi, na Vánoce vzpomínala vždy s láskou. Příchod Štědrého dne byl očekávaným okamžikem, kdy se rozsvítily domovy a srdce se naplnila radostí a nadějí. Zvyk příchodu „pastýřů“ s přáním a výslužkami symbolizoval štědrost a sdílení, které provázelo tuto slavnost. Vzpomínky na přípravy vánoční večeře, společné zpívání koled a rozbalování dárků vytvářely kouzelné okamžiky, jež v ní přetrvaly i po letech, kdy se stala učitelkou a vnášela radost do životů svých žáků. Její vzpomínky nám přináší pohled do minulosti, kdy Vánoce znamenaly mnohem více než jen materiální dary; byly to svátky, které spojovaly generace a vytvářely cenné tradice, jež se předávaly z rodičů na děti.

Čím jsem starší, tím častěji se ve vzpomínkách vracím do doby svého dětství. A nejvíc o Vánocích. Na Vánoce jsme se samozřejmě těšili už dlouho předtím, ale opravdové Vánoce začínaly příchodem „pastýřů“.

Na Štědrý den odpoledne obešli celé město a k nám přicházeli už za tmy. Protože jsme bydleli na samotě za městem (Vlachovo Březí), byli jsme jejich poslední zastávka. Bývali tři, měli bera-nice, dlouhé kabáty, lucernu a pytel, do kterého si ukládali výslužky. Přišli na dvůr, zatroubili krásnou melodií, která se nesla přes závěje až do okolních lesů, popřáli rodičům hezké Vánoce a tatínek jim dal pár

korun. Za chvíli už světlo jejich lucerny zmizelo ve tmě a my jsme pospíchali do vyhřáté kuchyně.

Maminka chystala večeři, kuchyňský stůl byl odtahovaný doprostřed a na něm sváteční talíře a příbory, které se krásně leskly ve světle petrolejky, pověšené na zdi. Stůl nebyl velký, ale vešli jsme se k němu všichni - babička, děda, teta Eliš-

ka, tatínek, maminka, bratr Bohoušek i já. Tatínek se pomodlil a při večeři nás nic nerozptylovalo. Televize tehdy ještě nebyla, ani rádio jsme neměli.

My děti jsme pokukovaly po dveřích vedoucích do pokoje. Měly skleněné tabulky se záclonkami, ale za nimi byla pořád tma. Až najednou jako by tam bliklo světýlko, pak další a další, a to už zazvonil zvoneček a dveře se samy otevřely. (Jak to ten tatínek dělal, že se vždycky ztratil, aniž jsme to postřehli?)

Voňavá jedlička vypadala tak tajemně a nezemsky krásně, jako by ji opravdu přinesl andělíček, na kterého jsme jako malí věřili. Tatínek si sedl k harmoniu a zpívali jsme „Narodil se Kristus Pán“, my děti jsme u stromečku přednesly své básničky a pak už se rozdávaly dárky. Nebylo jich moc a dnešním dětem by se asi zdály skromné, ale nikdy mezi nimi nechyběly knížky.

Byli bychom si rádi dlouho hráli s novými hračkami a prohlíželi knížky, ale museli jsme jít včas spát, druhý den byla vánoční slavnost.

K téhle slavnosti jsem jako dítě mívala zvláštní vztah. Těšila jsem se na ni, ale zároveň jsem si přála, aby už byla za mnou. Vždycky jsem měla hrůzu z toho, že zapomenou básničku.

Do Husince jsme chodili pěšky. Připadalo nám docela normální, že v neděli odpoledne se chodí hodinu do shromáždění. A na vánoční slavnost - to nás ani nohy

nebolely. V modlitebně stál na stupínku vysoký strom, stejný jako bývá i dnes, jen svíčky nebyly elektrické. Pod ním byly veliké papírové sáčky s nadílkou, na nich velkými písmeny naše jména. Byly tam i menší sáčky pro děti, které přijdou jen tak na návštěvu.

Vánoční kázání bylo kratší než obvykle, pak jeden ze strýčků zapálil svíčky na stromku. Měl k tomu dlouhou tyčku s přivázanou svíčkou, aby dosáhl až nahoru. Do první lavice si sedla jedna tetička, aby mohla napovídat, kdyby někdo nevěděl, jak dál. A pak už strýček kazatel zval na stupínek jednotlivé děti. Ty nejmenší někdy bylo sotva slyšet, někteří kluci drmolili co nejrychleji, aby to už měli za sebou, ale snažili se všichni. „Mluv pomalu a hlavně nahlas, ať tě slyší staré tetičky“, napomínala mě vždycky maminka.

Na závěr programu nás čekala vánoční povídka, kterou vyprávěl některý strý-

ček, často to byl náš tatínek. Každý rok bývala jiná a vždycky jsme se na ni moc těšili.

Pak slavnost končila, starší mládež roznášela nadílkou, rodiče si povídali se známými a my jsme zvědavě prohlíželi své sáčky. Dnes už si nedokážu vybavit žádný z těch drobných dárků, až na jeden, který mě přímo okouznil. Byla to krabička pastelek a omalovánky Karafiátových Broučků. Ještě dnes mám některé z těch obrázků před očima.

Když jsme se vraceli domů, byla už tma. I tahle cesta byla hezká. Kolem silnice byly vysoké závěje, všude ticho, maminka s tatínkem nás drželi za ruce, v dálce zářila světýlka, jak jsme se pomalu blížili k našemu městu a všechno bylo tak tajemné a slavnostní - prostě Vánoce.

Stalo se

Mik, mik, Mikuláš, přišel s čertem na koláč.
Čerte, čerte chlupatý, nechej pytel za vraty.
Slibuju ti, slibuju,
že už zlobit nebudu.

Takové básně a písničky zněly po pohádce „Nad Betlémem svítí hvězda“ v sobotní podvečer Mikulášskou kanceláří, která se otevírá v kulturním domě jen jednou za rok. Strach a obavy z této návštěvy, a hlavně z čertů, vystřídala odvaha a radost. Hodní andělé a vlídný a laskavý Mikuláš pomohli dětem

přiznat se ke „zlobení“ a najít v sobě i ty dobré skutky. A nakonec jsme zjistili, že s čerty jsou i žerty. Mikuláš s dobrovolníky i kulturní komisí přeje všem krásný klidný a požehnaný adventní čas a kouzelné čekání na Ježíška.

Marie Tomanová

Druhý adventní koncert v modlitebně Církve bratrské

V rámci adventního programu se v modlitebně Církve bratrské uskutečnil druhý adventní koncert. Svým vystoupením potěšil Smíšený pěvecký sbor Česká píseň pod vedením Marcely Tomkové a žáci ZŠ M.

J. Husa Husinec, které vedli Zdenka Nová a Tomáš Tesárek. Pestrý program přinesl vánoční atmosféru a radostné chvíle všem přítomným.

Plk. Ing. Josef Mareš hostem Husineckého křesla

Do Husince zavítal plk. Ing. Josef Mareš, český scenárista a bývalý vedoucí oddělení vražd krajského ředitelství Policie ČR v Praze. Mareš je znám jako spoluautor úspěšných televizních seriálů Případy 1. oddělení, Devadesátky a Docent. Na setkání ho doprová-

zel herec Ondřej Vetchý, který v Případech 1. oddělení ztvárnil postavu inspirovanou právě Josefem Marešem. Publikum tak mělo jedinečnou příležitost nahlédnout do zákulisí nejen kriminalistiky, ale i televizní tvorby.

Ze školy

Vážení a milí rodiče, rád bych Vás jen v krátkosti informoval o jedné konkrétní změně, kterou od září ve škole realizujeme.

Možná si zvláště někteří z řad rodičů dětí v MŠ všimli, že jsme začali poměrně intenzivně spolupracovat mezi MŠ a ZŠ. Jedná se např. o návštěvy dětí z MŠ na I. stupni spojené s tvořivým programem, společnou hodinou tělocviku, kterou si děti I. stupně pro mladší spolužáčky z MŠ připravily, nebo pravidelné využívání tělocvičny dětmi z MŠ při jejich pohybových aktivitách. Spolupráce mezi MŠ a ZŠ je ale od září mnohem hlubší a probíhá prakticky na všech úrovních, např. pravidelnou účastí vedení MŠ na poradách škol-

ního poradenského pracoviště, intenzivní spoluprací kolegyň MŠ s budoucí třídní učitelkou I. třídy atd.

Někteří z Vás si možná říkají, proč se o toto propojení mladších se staršími snažíme, jestli to není zbytečné, nebo dokonce na škodu. Věříme, že není. Osobně se domnívám (a řada expertů tento názor sdílí), že přechod z MŠ na ZŠ je jedním z veledůležitých a zároveň stresujících momentů v životě dítěte. Snažíme se tento stres odbourat tím, že zmírníme strach z neznámého. Rádi bychom, aby budoucí prvňáci znali prostředí, do kterého se od září přesunou, znali svou budoucí učitelku, byli na přechod co nejlépe připraveni po stránce kognitivních i motorických

schopností a dovedností, a věříme, že jim tato intenzivní spolupráce ulehčí ten velký skok, který je čeká. Rád bych Vás ujistil, že se tato spolupráce neděje na úkor ostatních potřebných aktivit. Chápu, že se jedná o nový přístup, který může vyvolat řadu otázek. Chtěl bych Vás ale zároveň povzbudit, abyste se neostýchali tyto otázky zvednout, k jejich zodpovězení nebo případně poskytnutí detailnějších informací jsem Vám samozřejmě plně k dispozici.

Jsem Vám vděčný za vaší pomoc, kterou škola projevujete a dovoluji si Vás všechny pozvat 10/12/2024 v 15:30 na školní adventní trh.

Tomáš Tesárek, ředitel

Slávek Boura
- Logohrátky

Se svým originálním zábavným programem pro předškolní děti navštívil naši školu známý moderátor Slávek Boura. Dokázal s dětmi pracovat a bavit je celých 50 minut a s nepředstavitelnou fantazií je zapojovat do logopedického cvičení mluvidel. Po celou dobu děti dokázaly udržet pozornost a pro paní učitelky byl program inspirací, jak "procvičovat jazyčky" našich nejmenších.

NÁVŠTĚVA PŘEDŠKOLÁKŮ VE ŠKOLE

V pátek 8. listopadu 2024 zavítali na návštěvu do 4. třídy předškoláci z mateřské školy. Dnešní dopoledne jsme se tematicky zaměřili na příchod zimy a nastávající svátek Sv. Martina. Společně si děti vytvořily obrázek zimního stromu, zazpívali jsme si společně písničky s klavírním doprovodem i s orffovými nástroji.

Čtvrtáci a předškoláci s paní učitelkami

Bylo moc hezké vidět, jak spolu dokázali školáci a předškoláci spolupracovat. Jak velcí pomáhali těm mladším a společně jsme prožili velmi hezké dopoledne. Už nyní se těšíme na další společnou akci, kterou společně podnikneme.

Mgr. Zdenka Nová a čtvrtáci

Sportování na I. stupni

V letošním školním roce se nám zpestřila výuka o možnost využívat volně přístupné workoutové hřiště na sídlišti. Podzim nám přál, tak jsme často kombinovali atletiku na našem sportovišti s protažením a posilováním na workoutu. Je vidět, že tam spoustu dětí je jako doma, trávily tam prázdniny a scházejí se po vyučování, jsou až neskutečně mrštní. Svě si tam najdou i nesportovci, hrají na babu, Stop zem a další hry. Mám radost, že řada z nich tam chodí i s rodiči. Dospěli se tam často ani nevějdou, ale i ti si poradili, ráno i večer je tam taky živo.

Začala nám sezóna soutěží. I letos jsme nastoupili do čtyřkolového turnaje v minivolejbalu v Českých Budějovicích. Přestože je to soutěž pro žáky 4. a 5. tříd, obstáli naši třetáci, posílení vždy jedním hráčem z 5. třídy, opravdu dobře. Měli výhodu, nemohli ztratit body za dotek sítě, nedosáhli tam.

Třetáci také přivítali v tělocvičně děti z mateřské školky, pomáhali jim na jednotlivých stanovištích zvládnout různé cviky a překonávat překážky, zahráli si společně hry. Mám radost, že prostory naší tělocvičny budou děti ze školky využívat pravidelně, hlavně přes zimu, kdy se toho venku moc dělat nedá.

O naše děti se bát nemusíme, hýbou se často a rády, stačí jim jen dát prostor a čas.

Mgr. Mirka Attendornová

HALLOWEEN

U NÁS VE SKOLE

Halloween je oslava, která se v řadě zemí slaví 31. října a i u nás se tak trochu slavilo.

Žáci druhého stupně si pro své mladší spolužáky připravili zábavné dopoledne plné smíchu a halloweenského napětí.

Třídy prvního stupně se rozdělily na skupiny, ve kterých postupně absolvovaly stanoviště. Na každé zastávce je čekal zajímavý úkol, zkouška odvahy nebo dovednost. Většina dětí se na tento ten vybavila i krásnými halloweenskými kostýmy.

1. TŘÍDA

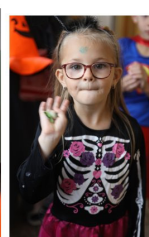
2. TŘÍDA

4. TŘÍDA

A co všechno si mohly děti zkusit? Strašidelné prolézačky, hmatová cvičení, rébusy, křížovky, hádanky, zdobení sušenek, pohybové dovednosti v tělocvičně a dokonce i různé pokusy. Za splnění úkolu na stanovišti mohl každý získat sladkou odměnu.

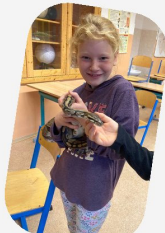

Děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci tohoto dopoledne, které jsme si všichni užili. Děkujeme žákům i pedagogům z 2. stupně, že nám připravili takové veselé a hravé dopoledne.

Kolektiv paní učitelek a asistentek z 1. stupně a všechny spokojené děti.

Dopoledne s plazy

Naši školu navštívil chovatel plazů, který si připravil pro žáky z 2. stupně velmi zajímavou přednášku. Žáci byli nadšení. Dozvěděli se nejen mnoho zajímavých informací o plazech, ale také si mohli chovaná zvířata pohladit nebo vzít do rukou. Naši žáci toho s nadšením využili. Seznámili se se želvou čtyřprstou, scinkem, gekonem, korálovkou, krajtou a jejím mládětem. Samozřejmě vše probíhalo pod dozorem zkušeného chovatele. Už teď se všichni těšíme, až za námi zase plazi přijedou na návštěvu.

Životní výročí v době od 15. 12. 2024 do 28. 2. 2025 oslaví:

Miroslav VESELÝ, Husinec

Vlasta BUKOVSKÁ, Husinec

Pavel PAJER, Výrov

Marie ENDRŠTOVÁ, Husinec

Milada ŤÁPALOVÁ, Husinec

Ivan KOLÁŘ, Husinec

Jiřina PETRLÍKOVÁ, Husinec

Vlasta KADLECOVÁ, Výrov

Oslavencům srdečně blahopřejeme!

Noví občané našeho města:

Novými občanky města Husinec jsou Matěj Zíka a Vojtěch Šimeček.

Rodičům blahopřejeme!

Vítání občánek

Sbor pro občanské záležitosti uspořádal ve dnech 7. a 21. listopadu v obřadní síni MěÚ Husinec vítání nových občánek. Své malé kamarády přivítaly zpěvem a recitováním děti ze základní a mateřské školy. Bylo přivítáno sedm nových občánek města Husinec, čtyři chlapci a tři dívky. Děti obdržely finanční dar od Města Husinec a od Jihočeského kraje.

Pozvánka na vánoční trhy

V sobotu 21.12. od 14.00 proběhne v Husinci na dvoře radnice již tradiční vánoční trh pod pergolou ve dvoře MěÚ. Vystoupení si připravili i žáci ze ZŠ. Již několik let pořádáme i soutěž o nejchutnější slané či sladké pečivo. Budeme rádi, když se naší soutěže zúčastníte (stačí donést cca 15 kous-

ků pečiva v sobotu 21.12. od 13.00 do 13.30 na dvůr radnice, každý soutěžící bude odměněn malým dárkem). Kdo bude mít zájem o prodej vlastních výrobků, prosíme, ať se do 15.12. nahlásí na telefon 603244351 (M. Pluhařová). Každému zájemci poskytneme stůl. K poslechu a tanci zahra-

jí naši oblíbení Husmeni. Každý příchozí dostane jako pozornost od SPOZ kelímek svařeného vína, pro děti bude samozřejmě připravena nealkoholická verze. Přijďte se pobavit, nasát vánoční atmosféru, koupit dárek pod stromeček, všichni jste srdečně zváni!

SPOZ

adventní bancet

HUSINECKÉ POBOČKY
ZUMŠ VLACHOVO BŘEZÍ

15. prosince 2024 | 17:00
modlitebna Církve bratrské.

KROMĚ HUSINECKÝCH DĚTÍ SE
PŘEDSTAVÍ I HOSTÉ "ODJINUD". PŘIJĎTE
POZNÁT A PODPOŘIT MLADÉ MUZIKANTY
A POTĚŠIT SE HUDBOU, KTERÁ JINDY A
JINDE NENÍ KE SLYŠENÍ!

TRADIČNÍ Vánoční trhy

21.12. 2024 OD 14:00

Husnění + dárčky + jídlo + svařák
POD PERGOLOU NA DVORE RADNICE

MĚSTO HUSINEC

SI VÁS DOVOLUJE POZVAT NA

PLES MĚSTA

7. 3. 2025

20:00

KD HUSINEC

DOPROVODNÝ PROGRAM, TOMŠOLA,
PŮLNOČNÍ PŘEKVAPENÍ

kapela SCÉNA

VSTUPNÉ 200 Kč
PŘEDPRODEJ OD 10. 1. NA MĚŮ

Církev bratrská Husinec

VÁS ZVE NA

DĚTSKOU VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBU

22.12. 2024 v 10 hod.

divadelní hru

MŮDRCI Z VÝCHODU

zahrají děti i dospělí

Vážení spoluobčané,
opět chystáme "Živý Betlém". Opět se 23.12. v 17:00 vydáme průvodem z městského úřadu na zahradu Husova domu, abychom si společně připomněli událost, která kdysi podstatně změnila běh lidských dějin.

Tomu budou předcházet zkoušky kapely a sboru. Sborové zkoušky se konají ve středu 11.12. a 18.12. od 17:00 v učebně ZUŠ

v budově zdravotního střediska. Zkoušky kapely proběhnou tamtéž v neděli 8.12. a 15.12. od 16:00. Generální zkouška se bude konat v neděli 22.12. od 16:00 v patře městského úřadu. Zájemci o účinkování (muzikanti, zpěváci i herci) nechť se obracejí na tel. číslo 608 351 847 nebo prostě přijdou v dané termíny na dané místo.

Milan Zíka

Otevírací doba Pošty partner v Husinci od 1. 1. 2025

Pondělí	9-12 hod	
Úterý	12-15 hod	tel.: 704 012 416
Středa	14-17 hod	
Čtvrtek	9-12 hod	Prokopovo náměstí
Pátek	11-14 hod	43, 384 21 Husinec

Vánoční prodej ryb

KAPR
AMUR
SIVEN

Na husineckém autobusovém nádraží:

v sobotu 22.12.2024 od 10:00 do 16:00
v pondělí 23.12.2024 od 10:00 do 16:00

Srdečně Vás zve rodinná farma Friedbergerových.

Ve 14 letech podnikatelem: Rozhovor s Pavlem Mrázem, mladým obchodníkem a výrobcem dekorací

V Luční ulici v Husinci je každý den mezi 14. a 17. hodinou k vidění malý stánek, za kterým stojí mladý a usměvavý Pavel Mráz. Tento čtrnáctiletý školák nejenže dokáže vytvořit nádherné věnce a dekorace, ale svou prací si už vydobyl místo mezi místními drobnými podnikateli. Jak se dostal k vlastnímu obchůdku a co všechno za jeho úspěchem stojí? Přinášíme vám rozhovor s tímto inspirativním mladíkem, který dokazuje, že i ve 14 letech lze dělat velké věci.

Jak by ses nám představil?

Jmenuji se Pavel Mráz, narodil jsem se v Českých Budějovicích, ale bydlím v Husinci. Chodím do sedmé třídy místní základní školy a odpoledne provozuji svůj vlastní stánek, kde prodávám to, co sám vytvořím.

Kde vznikla myšlenka na vlastní podnikání?

Nejdřív jsem zkoušel prodávat zeleninu, kterou vypěstovala kamarádka, ale tento pokus nevyšel. Tak mě napadlo, že začnu dělat něco vlastního. Od malička mě bavilo pomáhat mamce s výrobou vánočních věnců, takže jsem si

řekl, že to zkusím. Svůj první věnec jsem vytvořil už v devíti letech. Postupně jsem se to učil a zdokonaloval.

Nejdřív jsem začal s polystyrenovými korpusy, na které jsem pečlivě namotával drátek a přidával větvičky, dokud nepokryly celý věnec. Baví mě hledat různé přízdoby a dekorace, které si objednávám, a pak je zakomponovat do věnce tak, aby ladily k sobě i k ročnímu období.

Každý věnec je originál a přidávám do něj svůj vlastní nápad. Určitě chci, aby moje výrobky byly hezké a zákazníci spokojení.

Jak vypadaly začátky?

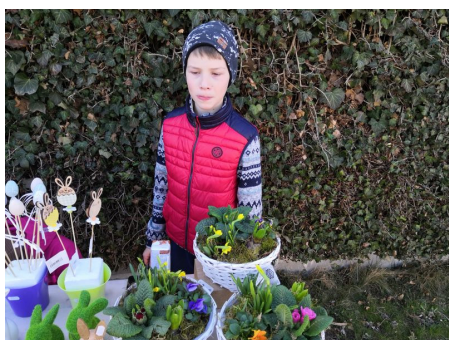
Když mé výrobky začaly vypadat opravdu dobře a měl jsem jich dostatek, napadlo mě, že bych je mohl nabídnout i dalším lidem, a přitom si něco přivydělat. Poprosil jsem tatku, jestli by mi mohl vyrobit prodejní stůl. Nad stůl jsem natáhl jednodu-

chou plachtu, která mě chránila před nepříznivým počasím. Začal jsem prodávat své první věnce. Pamatuji si, jaký to byl pocit, když jsem vydělal své první peníze. Za ně jsem si pořídil prodejní stan, takže mám větší prostor na zboží. Svou nabídku i stánek postupně rozšiřuji.

Chvíli to trvalo, než si lidé mého stánku všimli. Prvními zákazníky byli naši sousedé a lidé, kteří kolem chodili na procházky. Velkou oporou mi byly paní učitelky ze školy, a hlavně moje třídní učitelka, paní Tesařová, která mě od začátku podporovala.

Postupně se obchůdek rozjel a lidé si moje věnce oblíbili. Kdo si je rád vyrábí sám, kupuje si ode mě dekorace. A ti, kterým se do toho nechce, si rovnou koupí hotový věnec.

Kromě adventních věnců dělám i věnce na dveře. Abych vyhověl zájmu zákazníků, zavedl jsem pevnou otevírací dobu – od dvou do pěti hodin odpoledne.

S obchůdkem mi pomáhá můj bratr Jonáš a občas i kamarádi z ulice.

Abych přilákal více zákazníků, vyrobil jsem si cedule s reklamou na můj vánoční obchod. Ale nezůstávám jen u Vánoc – věnuji se i jarní velikonoční výzdobě. Nakoupil jsem dekorace s tématikou Velikonoc a postupně jsem prodej rozšířil o sazenice zeleniny a květin. Zájem o květiny byl obrovský, a tak jsem si založil takové malé zahradnictví. Ve skleníku a doma

na parapetu za oknem jsem vypěstoval velké množství rostlin z nakoupených semínek. Co se nepodařilo prodat, jsem nechal k dispozici v samoobslužném prodeji – lidé si mohli vybrat, co chtěli, a peníze vhodit do kasičky.

Na podzim nabízím Halloweenové dekorace, věnce s motivy houbiček, jezečků a podobně. Velký zájem je také o dýně – jak živé, tak keramické. O Dušičkách jsem otevřel samoobslužný obchod s věnci. Dokonce si ke mně přišla věnec koupit i paní starostka, což mě samozřejmě potěšilo.

Jak to vidí Pavlova maminka?

„Už od malička byl velmi tvořivý. Vyráběl různé věci, například betlémy - každým rokem byly hezčí jako jeho věnce. Svůj první věnec vytvořil, když mu bylo devět let,“ vzpomíná Pavlova maminka. „Obchod si vymyslel sám. My mu do toho nemlu-

víme a vůbec do toho nevstupujeme. Všechno si dělá podle sebe – od reklamy až po prodej. Na začátku bylo zákazníků málo a musel si to doslova ‚vystát‘. Ale první období překonal a dnes už mu obchody jdou docela dobře.“

Maminka také zdůrazňuje Pavlův cit pro zahradničení. „Brzy z jara máme klíčící semínka všude po bytě. Dokonce mi chtěl předělávat mou skalku. K Vánocům si přál skleník, ve kterém od semínka pěstuje zeleninu a květiny, které pak nabízí ve svém stánku.“

Pavel je známý také svou láskou k vánočním dekoracím. „Máme snad nejosvětlenější zahradu z celého Husince,“ směje se jeho maminka. „Stále si kupuje další vánoční

světélka a každý rok se těší, až s nimi naši zahradu nazdobí.“

Pavle, co považuješ za svůj největší úspěch?

Minulé Vánoce jsem se poprvé zúčastnil vánočních trhů v Husinci. Mamka mi pomohla domluvit místo, a i když jsem byl nejmladším prodejcem, lidem se mé věnce líbili. Navíc mi to přineslo nové zákazníky.

Jak určuješ ceny výrobků?

Nejprve si spočítám výrobní náklady – korpusy, drátky, adventní svíčky a bodce pod ně (které jsou velmi drahé), a další přízdoby. K tomu připočítám svou práci, abych dosáhl férové ceny pro zákazníky i pro mě.

A co se týče zisku, občas si musím od mamky půjčit, tak-

že nejdříve jí vždy vrátím, co mi na začátku půjčí. Část výdělku hned investuji zpět do obchodu – postupně jsem si pořídil různé pomůcky, které mi usnadňují práci. Dříve jsem cenovky psal ručně, ale pak jsem si koupil etiketovací kleště. Pořídil jsem si i laminovačku, protože papírové cedule na dešti dlouho nevydržely. Nedávno jsem si koupil novou kasu.

Další část peněz věnuji na nákup materiálu, přízdob a dekorací. A samozřejmě si dělám radost – hlavně světelnými řetězy, které používám k výzdobě naší zahrady. Teď zvažuji koupi nového mobilního telefonu.

Jak vypadá tvůj den, když máš otevřený stánek?

Ráno jdu do školy, odpoledne od dvou do pěti prodávám. Pak se připravuji do školy na další den a jdu spát. Není to vždycky jednoduché, ale baví mě to.

Pavel Mráz je příkladem toho, že s trochou odvahy, kreativity a pílě se dá začít podnikat už ve čtrnácti letech. Jeho houževnatost, trpělivost a ochota překonávat překážky z něj dělají nejen inspiraci pro ostatní mladé lidi, ale i důkaz, že dětský sen se může stát realitou. Pokud budete mít cestu kolem Luční ulice v Husinci, zastavte se u jeho stánku. Kromě krásných věnců a dekorací vás čeká i úsměv mladého obchodníka, který si svou práci opravdu užívá.

Ztracená místa

Existuje mnoho míst, která se po staletí nijak výrazně nezměnila. A pak jsou taková, která se nadobro ztratila. Dnes vám chci představit dům, který mnozí z vás ještě pamatují. Již nestojí. Poznáte, kde se nacházel?

Budova na fotografii z roku 1903 nestála přímo na území Husince, ale přesto s ním byla úzce spojena. Sloužila k živnosti, jejíž rozvoj zásadně ovlivnil 14. říjen 1893. Tento den se nedaleko od budovy, jen o málo více než

50 metrů, konala velká slavnost, která se zapsala do místních kronik.

Slavnost začala již v 6 hodin ráno slavnostní bohoslužbou. Následoval velkolepý průvod, který vedlo 30 dětí s praporky v národních barvách. Za nimi šla školní mládež, následovaná kočáry s členy obecního zastupitelstva v čele se starostou Josefem Míkou, obecním lékařem a místními továrníky. Dále průvod tvořily místní spolky

z Husince a Vlachova Březí, s hudbou vojenského spolku vysloužilců. Průvod uzavírali učitelé ze škol v Husinci, Lažišťích a Vlachově Březí, a další obyvatelé z okolních obcí.

Zábradlí, o které se opírá majitel, je zábradlí mostku, pod nímž tekla malý potok.

Budova stála až do sedmdesátých let minulého století.

Někteří určitě poznáte toto kouzelné místo, které již zcela zmizelo.

Řešení z minulého čísla

Mnozí z vás správně poznali koupaliště, které kdysi patřilo k penzionu Blanice.

Penzion Blanice byl jedním z významných objektů v regionu. Kromě koupaliště nabízel 61 slunných pokojů, vlastní hydroelektrárnu, tenisové kurty, garáže a možnost rybolovu.

Historie objektu sahá až do roku 1872, kdy byl pravděpodobně vystavěn jako mlýn Dominikem Mikešem. V roce 1883 přestavěl Antonín Knops mlýn na přádelnu vlny. O několik desetiletí

později, roku 1918, se majitelem stal Václav Moora, který budovu přeměnil na výstavní hotel.

Za druhé světové války hotel sloužil jako sídlo mládežnické organizace NSDAP Hitlerjugend, a v roce 1945 zde byl zřízen štáb americké armády. Po válce byl objekt využíván pro letní rekreaci pražských dětí.

V roce 1954, po rozsáhlé rekonstrukci, zde byl otevřen Dětský domov pro děti ve věku od 1 do 3 let, který fungoval až do roku 1994. Poté se majetek vrátil do soukromých rukou.

Syn původního majitele plánoval obnovu objektu a jeho přeměnu zpět na hotel. Ačkoli budova tehdy měla nové rozvody, obklady, okna i dve-

ře, k otevření hotelu nikdy nedošlo a objekt začal chátrat.

Po dalším prodeji se zde nacházel sklad oděvů. Za nevyjasněných okolností došlo k výbuchu a následnému požáru, který narušil statiku budovy. Tato kdysi výstavná stavba se tak stala už jen vzpomínkou na minulost.

